

Tinerete

Alexandrescu Oana-Adriana

Tinerete, floare rară..ți-am simțit mirosul dulce
N-am știut c-o să mă doară de la mine când te-ai duce..
Am crezut că-n veșnicie îmi vei fi pe cap cunună
Dar te-ai dus..și cine poate, cum să te găsesc, să-mi spună?!

Mi-ai fost verde simfonie, Rai de vis scăldat în soare
Mi-ai fost lacrimă și zâmbet, o iubire trecătoare
Și mi-ai fost ocean de vise și iluzii efemere
Și suspin de fericire dar și strigăt de durere..

Nu ți-am prețuit momentul,te-am lăsat să treci prea iute
Acu' simt povara vieții ce-mi sapă riduri pe frunte
Nostalgia-o strâng la pieptu-mi, mă sufocă de tristețe..
Aș da restul vieții mele pentru-o zi de tinerețe!

De-aș ști că te poți întoarce..ți-aș lăsa luna aprinsă
Aș ruga zorii să-ți cânte partitura mult promisă
Și ți-aș prețui candoarea și emoțiile divine
Tinerete, doar o dată, mai întoarce-te la mine!..

3.06.2017

de Oana Adriana Alexandrescu